

ЛИТОВСКІЙ ВѢСТНИКЪ.

ОФИЦИАЛЬНАЯ

ГАЗЕТА.

№

20.

KURIER LITEWSKI.

GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. Пятница. 11-го Марта — 1838 — Wilno. Piątek. 11-go Marca.

ВНУТРЕННІЯ ИЗВѢСТІЯ.

Вильна, 10-го Марта.

По представлению Господина Министра Внутренних Дѣлъ, произведены въ Титулярные Совѣтники: Узданные Врачи, Лѣкаря: Ошмянскій, Фелиціанъ *Соболевскій* и Шавельскій Богумиль *Гофманъ*, со старшинствомъ, первый съ 12 Мая 1836 года, а послѣдній съ 29 Декабря 1835 года.

— Его Высочайшее Превосходительство, Г-нъ Министръ Внутреннихъ Дѣлъ изволилъ приказать объявить признательность Министерству, содержанию вольной аптеки въ Вильнѣ, Аптекарю *Тенде* за оказанное имъ содѣйствіе госпитальной аптеки въ приготовленіи лѣкарствъ и отличный порядокъ, заведенный имъ въ собственной своей аптеки, которая, по устройству оной, служить примѣромъ для другихъ.

— Господинъ Министръ Внутреннихъ Дѣлъ приказалъ объявить признательность свою: Секретарю Виленскаго Человѣколюбиваго Общества, Титулярному Совѣтнику *Мацянскому* и Ошмянскому 3-й гильдіи купцу *Бруну*, за оказанныя ими услуги.

— Удостоены знаками отличія безпорочной службы: бывшій Инспекторъ Виленской Врачебной Управы, отставный Статскій Совѣтникъ *Сейфертъ* за XXV лѣтъ и Узданный Врачъ Вилкомирскій, Коллежскій Ассессоръ *Сытинъ* за XV лѣтъ. (N. 7.)

— Находящіеся въ отставкѣ Статскій Совѣтникъ Евстафій *Карпъ* и Депутатъ Виленскаго Дворянскаго Собранія 7-го класса Фелиціанъ *Боженецъ-Яловецкій* удостоились получить знаки отличія безпорочной службы, первый за XV, а послѣдній за XXV лѣтъ.

— Виленскій перчаточный мастеръ *Иоганъ Штраусъ* за поднесенныя имъ вещи его издѣлія для Ихъ Императорскихъ Величествъ и Его Императорскаго Высочества Государа Наслѣдника Цесаревича, имѣлъ счастье получить брилліантовый перстень. (N. 8.)

— Удостоились получить знаки отличія безпорочной службы: Засѣдатель Виленской Уголовной Палаты *Адамъ Даука* за XXV лѣтъ и Судья Завилейскаго Узднаго Суда Константинъ *Масловскій* за XX лѣтъ. (Вилен. Губ. Вѣд. N. 9.)

Санктпетербургъ. 3-го Марта.

Высочайшій Рескриптъ,

данный на имя Господина Генералъ-Лейтенанта и Сенатора *Михайловскаго Данилевскаго*.

Господинъ Генералъ-Лейтенантъ Сенаторъ *Михайловскій-Данилевскій*. Ревнуя обогатить отечество Наше недостававшей исторіею войны 1812 года, на достовѣрныхъ данныхъ основанною, Я, по отличными дарованіями вашимъ, поручилъ вамъ составленіе оной. Этотъ важный трудъ нынѣ достойно вами исполненъ. Въ твореніи вашемъ, Я къ душевному удовольствію Моему нашелъ столь же вѣрное и точное изложеніе незабвенныхъ событій того времени, сколько живое, пламенное, въ непреложныхъ чувствахъ Русскаго сердца почерпнутое описаніе безсмертныхъ подвиговъ Императора *АЛЕКСАНДРА*, непоколебимой Его твердости въ дѣлѣ спасенія оте-

WIAOMOŚCI KRAJOWE.

Wilno, d. 10-go Marca.

Na przedstawienie Pana Ministra Spraw Wewnętrznych, mianowani Radzcami Honorowymi: Powiatowi Medycy, Lekarze: Oszmiański, Felicjan *Sobolewski* i Szawelski, Bogumił *Hoffman*, ze starszeństwem, pierwszy od 12 go Maja 1836 roku, a ostatni od dnia 29 go Grudnia 1835 roku.

— Jasnje Wielmożny Pan Minister Spraw Wewnętrznych, raczył rozkazać oświadczyć wdzięczność Ministeryum, utrzymującemu wolną aptekę w Wilnie, Aptekarzowi *Jende* za okazaną przezeń pomoc aptece szpitalnej w sporządzeniu lekarstw i za odznaczający się porządek, zaprowadzony przezeń we własnej swej aptece, która ze swego urządzenia, służy za wzór dla innych.

— Pan Minister Spraw Wewnętrznych rozkazał oświadczyć swą wdzięczność: Sekretarzowi Wileńskiego Towarzystwa Dobroczynności, Radcy Honorowemu *Maciunskiemu*, i Oszmiańskiemu 4 ej gildy kupcowi *Brunowi*, za okazane przez nich usługi.

— Uznani godnemi znaków dystynkcyi nieskazitelnej służby: były Inspektor Wileńskiego Urzędu Medycznego, odstawny Radzca Stanu *Seyfert* za XXV lat i Powiatowy Medyk Wilekomierski, Assesor Kollegialny *Sylin* za XV lat. (Wil. Gub. Gaz. N. 7.)

— Znajdujący się w odstawce Radzca Stanu Eustachy *Karp* i Deputat Wileńskiego Dworzańskiego Zgromadzenia 7-jej klasy Felicjan *Bożeniec-Jałowiecki* mieli szczęście otrzymać znaki odznaczenia się nieskazitelnej służby, pierwszy za XV, a ostatni za XXV lat.

— Wileński rękawicznik *Johan Strauss* za ofiarowane przezeń rzeczy swojej roboty NAJJAŚNIEJszYM Cesarstwu Ich Mość i Jego CESARSKIEJ WYSOKOŚCI NASTĘPCY CESARZEWICZOWI miał szczęście otrzymać pierścień brylantowy. (N. 8.)

— Mieli szczęście otrzymać znaki odznaczenia się nieskazitelnej służby: Assesor Wileńskiej Izby Kryminalnej *Adam Dauksza* za XXV lat i Sędzia Zawilejskiego Sądu Powiatowego Konstanty *Mastowski* za XX lat. (Wil. Gub. Gaz. N. 9.)

Sankt-Petersburg, 3-go Marca.

NAJWYŻSZY RESKRYPT,

Do Pana Jenerał Porucznika i Senatora *Michajłowskiego-Danilewskiego*.

Panie Jenerał-Poruczniku Senatorze *Michajłowski-Danilewski*! Starając się o wzbogacenie ojczyzny NASZEJ niedostającą historyą wojny 1812 roku, na pewnych danych opartą, ze względu na szczególne wasze talenta, poruczyłem wam jej ułożenie. Ważna ta praca godnie teraz została przez was dokonana. W dziele waszém, z serdeczném Mojem zadowoleniem znalazłem również wierne i dokładne wystawienie wielkopomych wypadków tego czasu, jak żywe, żarliwe, w niezmiennych uczuciach serca Ruskiego czerpane, opisanie nieśmiertelnych dzieł CESARZA *ALEXANDRA*, niezachwianej Jego stałości w sprawie zbawienia ojczyzny i wysokich Jego cnot Monarszych, które ochro-

чества и высокихъ Царственныхъ Его добродѣтелей, оживившихъ Россію въ эту годину бѣдствія и славы. Въ чертахъ не менѣе вѣрныхъ переданы вами знаменитые подвиги войска и доблесть народа, безпредѣльная его преданность Престолу, живая любовь къ отечеству.

За этотъ прекрасный трудъ вашъ, совершенно ожиданіямъ и намѣреніямъ Моимъ соответствующій, Мнѣ особенно пріятно изъяснить вамъ искреннюю Мою признательность, въ вѣщее ознаменованіе коей, жалую васъ Кавалеромъ *Императорскаго и Царскаго Ордена Бѣлаго Оrlа*, коего знаки при семъ препровождаю, пребывая навсегда вамъ благосклонный.

На подлинномъ Собственною Его Императорскаго Величества рукою написано:

С. Петербургъ,
26-го Февраля 1838 г.

НИКОЛАЙ.

(С. В.)

— Его Величество Король Пруссій, во изъясненіе своего благоволенія къ нижепоименованнымъ чиновникамъ Почтоваго Вѣдомства въ Россіи, соизволилъ пожаловать Кавалерами ордена *Краснаго Оrlа 2-й степени со звѣздой*, С. Петербургскаго Почт-Директора, Дѣйствительнаго Статскаго Совѣтника *Прянишниковъ*; той же степени безъ звѣзды, Рижскаго Почт-Директора *Баранова*, и 3-й степени, чиновниковъ С. Петербургскаго Почтамта, Надворныхъ Совѣтниковъ *Штера* и *Вейрауха*. (J. de S. P.)

— Высочайшими Именными Указами, данными Капитулу Россійскихъ Императорскихъ и Царскихъ Орденовъ, Всемилостивѣйше пожалованы Кавалерами *Императорскаго и Царскаго Ордена Св. Станислава третьей степени*: Кіевскаго Военнаго госпиталя Старшій Докторъ, Статскій Совѣтникъ *Адамовицъ*, и Старшій Лекаръ, Коллежскій Совѣтникъ *Богусевичъ*, и Динабургскаго Военнаго госпиталя Старшій Докторъ, Коллежскій Совѣтникъ *Лосіевскій*; Непременный Членъ Виленскаго Приказа Общественнаго Призрѣнія, Надворный Совѣтникъ *Клейстъ*; и Совѣтникъ Подольскаго Губернскаго Правленія, Коллежскій Ассессоръ *Зинченко*. (Снб. В.)

— Предсѣдатель Гродненской Казенной Палаты, Коллежскій Совѣтникъ Баронъ *Таубе*, (11 Февраля) Всемилостивѣйше уволенъ отъ настоящей должности съ причисленіемъ къ Министерству Финансовъ; на его мѣстѣ повелѣно быть Предсѣдателю 2-го Отдѣленія Вѣлостокскаго Областнаго Правленія, Статскому Совѣтнику *Веленину*, а въ сей послѣдней должности, чиновнику Министерства Финансовъ для особыхъ порученій, Статскому Совѣтнику *Тавасту*.

— Правителю дѣлъ Комитета о составленіи Военскаго пѣхотной службы Устава, Полевому Инженеру - Полковнику *Кривошею*, въ награду отлично-усердной и ревностной службы, Всемилостивѣйше пожаловано, въ вѣчное и потомственное владѣніе, двѣ тысячи десятинъ земли.

— По ходатайству Его Императорскаго Высочества, Командира Отдѣльнаго Гвардейскаго Корпуса, Всемилостивѣйше пожаловано Лейбъ-Гвардіи Семёновскаго полка Полковнику *Гельмерсену*, въ воздавленіе отлично-усердной и ревностной службы, въ вѣчное и потомственное владѣніе, двѣ тысячи десятинъ земли.

— По ходатайству Государыни Великой Княгини ЕЛЕНЫ ПАВЛОВНЫ, Всемилостивѣйше пожалованы состоящему при Ея Императорскомъ Высочествѣ Секретаремъ, Дѣйствительному Статскому Совѣтнику *Татаринову*, въ вѣчное и потомственное владѣніе, три тысячи десятинъ земли.

— Адъютанту Военнаго Министра, Ротмистру Лейбъ-Гвардіи Гродненскаго Гусарскаго полка Барону *Вревскому*, оставляя его въ настоящемъ чинѣ и званіи, Всемилостивѣйше повелѣно быть, на основаніи статьи 145 продолженія 3-го Тома Свода Законовъ, Начальникомъ 1-го Отдѣленія Канцеляріи Военнаго Министерства.

— Г. Министръ Народнаго Просвѣщенія сообщилъ Г. Министру Юстиціи, что Государь Императоръ, по всеподданнѣйшему представленію его объ отлично-усердной службѣ Учителя Института Глухонѣмыхъ въ Вильнѣ, Коллежскаго Секретаря *Малаховца*, въ 22 день Января, Всемилостивѣйше повелѣлъ объявить ему Высочайшее благоволеніе. (С. В.)

— Государь Императоръ, въ 18 день минув. Января, Высочайше повелѣть соизволилъ: изъ числа учрежденныхъ при Дерптскомъ Университетѣ шести стипендій, по 200 руб. серебр., для содержанія шести воспитанниковъ Литовскаго Евангелическо-Реформатскаго Синода, перечислить двѣ стипендіи, именно 400 руб. серебромъ въ годъ, въ С. Петербургскій Университетъ для содержанія въ числѣ студентовъ пансіонеровъ двухъ воспитанниковъ того Синода, предназначенныхъ къ занятію въ Слуцкой Гимназіи учительскихъ вакансій, съ тѣмъ, чтобы остатки

наіау Россію въ оной годинѣ ей нисzcзчѣсѣ і сѣаву. W rysach niemiiej prawdziwychъ wyobrażane są przezwias знамените dzieła wojska i cnoty ludu, nieograniczone jego poświęcenie się ku Tronowi, gorąca miłość ku ojczyźnie.

Za tę znakomitą pracę waszą, zupełnie oczekiwanom i zamiarom Moim odpowiednią, bardzo Mi jest przyjemnie oświadczyć wam prawdziwą Moją wdzięczność, a dla większego jej oznamionowania, mianuję was Kawalerem *Cesarskiego i Królewskiego Orderu Orła Białego*, którego znaki przytém załączając, zostają na zawsze ku wam przychylne.

Na autentyku Własną Jego CESARSKIEJ Mości ręką podpisano:

W St. Petersburgu,
26-go Lutego 1838 roku.

НИКОЛАЙ.

— Najjasniejszy Król Pruski, dla okazania swej przychylności ku niżej wyrażenym urzędnikom Pocztowej wiedzy w Rosyi, raczył mianować Kawalerami *Orderu Orła Czerwonego: 2-go stopnia z gwiazdą*, S. Petersburgskiego Dyrektora Poczt, Rzeczywistego Radcę Stanu *Prjanisznikowa*, tegoż stopnia, bez gwiazdy, Rzyckiego Dyrektora Poczt *Baranowa* i 3-go stopnia: urzędników S. Petersburgskiego Pocztamtu, Radców Dworu *Stera* i *Weiraucha*. (J. de S. P.)

— Przez Najwyższe Imienne Ukazy, do Kapituły Rosyjskich CESARSKICH i KRÓLEWSKICH Orderów, Najłaskawiej mianowani Kawalerami *Cesarskiego i Królewskiego Orderu Sw. Stanisława trzeciego stopnia*: Kijowskiego Szpitalu Wojskowego Starszy Doktor, Radzca Stanu *Adamowicz* i starszy Lekarz, Radzca Kollegialny *Bohuszewicz*, oraz Starszy Doktor Dynaburskiego Szpitalu Wojskowego, Radzca Kollegialny *Łosiewski*; Dożywotni Członek Wileńskiego Urzędu Powozecznego Opatrzania, Radzca Dworu *Kleist* i Radzca Podolskiego Rządu Gubernialnego, Assesor Kollegialny *Zinczenko*. (G. S. P.)

— Prezydent Grodzieńskiej Izby Skarbowej, Radzca Kollegialny Baron *Taube*, (11-go Lutego) Najłaskawiej uwolniony od terażniejszego obowiązku z przyłączeniem do Ministeryum Skarbu; na jego miejscu rozkazano być Prezydentowi 2-go Oddziału Białostockiego Rządu Obwodowego, Radcy Stanu *Weleninowi*, a na tym ostatnim obowiązku, urzędnikowi Ministeryum Skarbu do szczególnych poleceń, Radcy Stanu *Tawastowi*.

— Rządcy Spraw Komitetu do ułożenia Ustaw wojсковей пѣхотной службы, Półkownikowi Inżynierowi Polowej *Kriwcowu*, w nagrodę odznaczającej się gorliwością służby, Najłaskawiej darowano, w wieczne i potomne posiadanie, dwa tysiące dziesięcin ziemi.

— Za staraniem Jego CESARSKIEJ WYSOKOŚCI, Dowódcy Oddzielnego Korpusu Gwardyi, Najłaskawiej darowano Półkownikowi Siemionowskiego Półku Gwardyi *Helmersenowi*, w nagrodę odznaczającej się gorliwością służby, w wieczne i potomne posiadanie, dwa tysiące dziesięcin ziemi.

— Za staraniem WIELKIEJ KSIĘŻNY HELENY PAWŁOWNY, Najłaskawiej darowano zostającemu przy Jej CESARSKIEJ WYSOKOŚCI Sekretarzem, Rzeczywistemu Radcy Stanu *Tatarinowu*, na wieczne i potomne posiadanie, trzy tysiące dziesięcin ziemi. (P. P.)

— Adjutantowi Ministra Wojny, Rotmistrzowi Gwardyi Grodzieńskiego Półku Huzarów Baronowi *Wreskiemu*, zostawując go w terażniejszej randze i nazwaniu, Najłaskawiej rozkazano być, na ośnowie artykułu 145 dalszego ciągu 3-go tomu Połączenia Praw, Naczelnikiem 1-go Oddziału Kancellaryi Ministeryum Wojny.

— Pan Minister Narodowego Oświecenia udzielił P. Ministrowi Sprawiedliwości, że Cesarz Jego Mość, po najuniżeńszém jego przełożeniu o odznaczającej się gorliwością służbie Nauczyciela Instytutu głuchoniemych w Wilnie, Sekretarza Kollegialnego *Mołochowca*, dnia 22-go Stycznia Najłaskawiej rozkazał oświadczyć mu Najwyższe zadowolenie. (G. S.)

— CESARZ Jego Mość, dnia 18-go zeszłego Stycznia, Najwyżej rozkazać raczył: z liczby ustanowionych przy Uniwersytecie Dorpackim sześciu stypendij, po 200 rubli srebrem, na utrzymywanie sześciu wychowalców Litewskiego Ewangelicko-Reformowanego Synodu, przemieścić dwa stypendia, to jest: 400 rubli srebrem rocznie, do Uniwersytetu S. Petersburgskiego, dla utrzymywania w liczbie studentów pensjonarżów dwóch wychowalców tego Synodu, przeznaczonych do zajęcia w Gimnazjum Siuckim wakujących posad Nauczycielskich, z zastrzeżeniem, ażeby pozostałość summy wyrażonej, wy-

отъ сказанной суммы былъ выдаваемъ имъ, по окончаніи курса ученія, на издержки возвратнаго пути. (С.П.)

— 2-го (14) Февраля, происходило здѣсь, въ Санктпетербургѣ, торжество рѣдкое по своему предмету, и единственное по сопровождавшимъ оное обстоятельствамъ: праздновали семидесятый день рожденія знаменитаго, уважаемаго и любимаго всею Россіею поэта Ивана Андреевича Крылова, и совершеніе пятидесяти лѣтъ его литературнаго поприща. Торжество сіе, подъ главнымъ попечительствомъ Его Высочайшаго Превосходительства Г. Дѣйствительнаго Тайнаго Совѣтника Алексѣя Николаевича Оленина, происходило въ помѣщеніи Дворянскаго Собранія. Около пяти часовъ съѣхались туда Гг. Министры, Члены Государственнаго Совѣта и другія знатныя особы, также многіе литераторы и иные читатели достойнаго Русскаго поэта, числомъ до трехъ сотъ человѣкъ. Еслибъ позволило помѣщеніе, набралось бы ихъ гораздо больше. Въ пять часовъ прибылъ Г. Министръ Народнаго Просвѣщенія, въ кругу всѣхъ посѣтителей прочиталъ Высочайшую Грамоту на пожалованіе Ивана Андреевича Кавалеромъ ордена Св. Станислава 2-й степени, и возложилъ на него знаки сего ордена. Почтенный старецъ приведенъ былъ въ удивленіе симъ знакомъ Всемилоствѣннаго къ нему вниманія, и всѣ присутствующіе искренно раздѣляли душевнѣйшій восторгъ его: въ лицѣ Крылова Государь награди́лъ всю Русскую Литературу. — Потомъ посѣтители были приглашены къ обѣду. Въ огромной, великолѣпно украшенной концертной залѣ, сѣли за столъ, при которомъ, въ числѣ блюдъ, отличались и демьянова уха, и Крыловская кулебяка. Хоры наполнены были дамами. Звуки громкой отборной музыки возвышали торжественность праздника. Послѣ первыхъ блюдъ Г. председатель торжества, вставъ съ своего мѣста, произнесъ тостъ за здравіе Государя Императора, и Императорскаго Дома: сей драгоценный тостъ принять былъ всеми присутствующими съ благоговѣйнымъ чувствомъ вѣрноподданнической признательности за милость Царскую къ достойному, лѣтми и трудами, представителю Русской Словесности. Затѣмъ Г. Министръ Народнаго Просвѣщенія предложилъ тостъ поэта. „Да будетъ, сказалъ Г. Министръ, да будетъ его литературное поприще всегда народное по своему духу, всегда чистое въ нравственномъ своемъ направленіи, примѣромъ для возрастающихъ талантовъ, поощреніемъ для современныхъ, радостнымъ воспоминаніемъ потомству! Я считаю однимъ изъ пріятнѣйшихъ дней моей жизни день, въ который я удостоился быть посреди васъ Мм. Гг., орудіемъ Всемилоствѣннаго вниманія Государя Императора къ нашему незабвенному Крылову и на этомъ праздникѣ Русской словесности, представителемъ Его Государя благоволенія къ ея трудамъ и успѣхамъ!“ И этотъ тостъ былъ повторенъ радостнымъ изліяніемъ чувствъ всѣхъ присутствующихъ. Восторгъ дошелъ до высшей степени, когда Г. Петровъ прекраснымъ голосомъ своимъ, запылъ стихи Князя П. А. Вяземскаго, положенные на музыку Графомъ Мих. Ю. Вѣльгорскимъ. — Стихи сіи были повторены по общему требованію, и собраніе, по предложенію Г. Министра Народнаго Просвѣщенія, пило за здравіе поэта и музыканта. Третій тостъ, за славу и благоденствіе Россіи и успѣхи Русской Словесности, былъ произнесенъ В. А. Жуковскимъ, который присовокупилъ къ тому нѣсколько краснорѣчивыхъ словъ: выразилъ въ нихъ общее уваженіе къ достойному Русскому писателю, и заключилъ слѣдующимъ: „Да исполнить Провидѣніе, чтобы вы, патріархи нашихъ писателей, продолжали многіе годы наслаждаться цвѣтущею старостью и радовать насъ произведеніями творческаго ума своего, для котораго еще не было и никогда не будетъ старости. Оглядываясь спокойнымъ окомъ на прошедшее, продолжайте извлекать изъ него тѣ поэтическіе уроки мудрости, которыми такъ давно и такъ плѣнительно поучаете вы современниковъ, уроки, которые дойдутъ до потомства и никогда не потеряются въ немъ своей силы и свѣжести: ибо они обратились въ народныя пословицы, а народныя пословицы живутъ съ народами и ихъ переживаютъ.“ Послѣ сего, Г. Министръ Внутреннихъ дѣлъ Д. Н. Блудовъ, прочиталъ прекрасные стихи, сочиненные на сей случай Г. Бенедиктовымъ. Наконецъ, Князь В. Одоевскій, провозгласивъ тостъ за здравіе присутствующихъ, сказалъ поэту привѣтствіе отъ имени младшаго литературнаго поколѣнія, которое училось читать по его баснямъ. Такъ кончилось сіе достопамятное торжество! Всѣ присутствовавшіе разошлись съ сладостнымъ чувствомъ, что Русской Литературѣ предстоятъ еще многіе годы славы и процвѣтанія, когда такимъ образомъ празднуется юбилей перваго ея писателя, когда Царская милость и вниманіе столь блистательно награждаютъ отечественные таланты! (О.Г.Ц.П.)

даванъ имъ была, по окончаніи курса наукъ, на kosztъ podróży na powrót. (P. P.)

— Дня 2-го (14) Lutego, odbyła się tu uroczystość, ze względu na przedmiot swój rzadka, a ze względu na towarzyszające jej okoliczności jedyna: obchodzono siedmdziesiąt rocznicę urodzin znakomitego, poważanego i ulubionego w całej Rosyi poety, Jana Kryłowa, oraz pięćdziesiątletni jego zawód literacki. Uroczystość ta, pod głównym kierunkiem Rzeczywistego Radcy Tajnego Alexego Olenina, miała miejsce w domu Zgromadzenia Dworzanckiego. Około godziny 5-tej z południa, przybyli tamże PP. Ministrowie, Członkowie Rady Państwa i inne znakomite osoby, jako też wielu literatów i wielbicieli zasłużonego poety Rosyjskiego, w liczbie około 300 osób. Gdyby obszerność lokalu tego dozwoliła, byłoby ich daleko więcej. O godzinie 5-tej przybył P. Minister Oświecenia publicznego, w obec wszystkich gości odczytał Dyplom Cesarzowski, mianujący Kryłowa Kawalerem Orderu S. Stanisława 2 klasy, i włożył nań znaki tego Orderu. Czcigodny starzec do też wzruszony został tym dowodem Najmilsiościwszych ku niemu względów, i wszyscy obecni żywo dzielili jego zachwycenie; NAYJAŚNIEJSZY PAN, nagradzając Kryłowa, nagrodił całą literaturę Ryssyjską. — Następnie wezwano gości do obiadu. — W ogromnej okazałej przybranej sali koncertowej, zasiadli do stołu, na którym między innemi potrawami celowały także: Damianowa zupa i Kryłowski piérog. Galerye napełnione były Damami. Dźwięk huczny, dobrej muzyki podwyższał uroczystość obchodu. Po pierwszych daniach, Prezes obchodu, powstawszy, wniósł toast za zdrowie NAYJAŚNIEJSZEGO PANA i CESARSKIEGO DOMU: drogi ten toast przyjęli wszyscy obecni z najgłębszym uczuciem wdzięczności wiernych poddanych, za łaskawość Monarszą, dla zasłużonego wiekiem i pracą reprezentanta literatury Rosyjskiej. Po czém P. Minister oświecenia publicznego wniósł toast za zdrowie poety. „Oby! (rzekł) jego zawód literacki, w duchu zawsze był narodowym, zawsze czystym w swojej moralnej dążności, był dla rozwijających się talentów przykładem, dla społeczeńych zachętą, a miłem dla potomności wspomnieniem! Do najprzyjemniejszych dni życia mego liczę ten dzień, w którym mam szczęście być pośród was, Mości Panowie, organem Najmilsiościwszego względu NAYJAŚNIEJSZEGO PANA ku naszemu niezapomnionemu Kryłowu, a zarazem na tym festynie literatury Rosyjskiej, tłumaczem Jego Monarszej życzliwości dla jej prac i postępów!“ I ten toast powtórzony był radośnem objawieniem się uczuć wszystkich obecnych. Uniesienie doszło do najwyższego stopnia, gdy P. Pietrow, pięknym swym głosem, odśpiewał wiersz Xiecia Wiazemskiego, do którego muzykę ułożył Hr. Wielhorski. Na żądanie wszystkich powtórzone te wiersze, a na wniosek P. Ministra Oświecenia, spełniono zdrowie poety i kompozytora. Trzeci toast, za sławę i pomyślność Rosyi i postępy literatury Rosyjskiej, wniósł P. Żukowski; przy czém wyrzekł kilka wymownych słów, w których wyraziwszy powszechny szacunek dla dostojnego Rosyjskiego pisarza, tak zakończył: „Dajaby to Opatrzność, abyś ty, naszych pisarzy patryarcho, długie jeszcze lata cieszył się kwitnącą szczeniwością, a nas radował płodami twórczego swego umysłu, dla którego jeszcze nie było i nigdy nie będzie starości! Poglądając spokojnie na przeszłość, czerpaj w niej ciągle te poetyczne nauki mądrości, któremi od tak dawna i w sposób tak przekonujący wpajasz w społecznych nauki, które przejdą do potomności i nigdy na swej mocy i świeżości nie tracą: bo się zamieniły w narodowe przysłowia, a przysłowia narodowe żyją wraz z narodami, i nie gasną z ich zgonem“ Następnie P. Minister Spraw Wewnętrznych, odczytał piękny wiersz, napisany z powodu tej okoliczności przez P. Benedyktowa. Nakoniec, Xieże Odojewski, wniósł toast: za zdrowie obecnych, wynurzył poecie życzenia w imieniu młodszego pokolenia literackiego, które się z jego bajek czytać uczyło. Tak się zakończyła ta pamiętna uroczystość! Rozeszli się wszyscy z miłem uczuciem, że Literatura Rosyjska czeka jeszcze długie lata sławy i kwitnienia, skoro w taki sposób obchodzony jest jubileusz pierwszego w niej pisarza, skoro łaska i względy MONARCHY tak świetnie nagradzają ojczyste talenta. (G.R.K.P.)

— Любители изящныхъ искусствъ имѣли случай видѣть на дняхъ въ мастерской Невта прекрасную картину, представляющую двухъ Русскихъ крестьянокъ въ прелестномъ убранствѣ народного костюма, употребляемаго преимущественно въ Рязанской Губерніи. Одна изъ нихъ въ полномъ цвѣтѣ юности, съ нѣжнымъ участіемъ наряжаетъ младшую, въ которой по пріятному взгляду и веселой улыбкѣ въ сейчасъ узнаете одну изъ Русскихъ дѣвушекъ, воспитаныхъ Державинымъ. Искусная рука художника окружила эту пріятную группу, чистымъ, прозрачнымъ воздухомъ, живыми, прекрасными произрастеніями. Роскошное разнообразіе красокъ не мѣшаетъ единству и полнотѣ цѣлаго и все вмѣстѣ сливается въ одномъ пріятномъ гармоническомъ эффектѣ.

Картина Невта писана съ натуры. Двѣ поселенки, изображенныя на картинѣ, были въ мастерской и съ удовольствіемъ видѣли сходство портретовъ; но еще съ большимъ и можно сказать умиленнымъ чувствомъ восторга разсказывали о счастливомъ событіи съ ними въ столицѣ. Государыня Императрица, по высокой любви своей ко всему Русскому, изволила обратить особенное вниманіе на отличительный характеръ женскаго костюма въ Рязанской губерніи. — По изъявленному Ея Величествомъ желанію и Высочайшему соизволенію Государя Императора, эти двѣ поселенки привезены были сюда въ сопровожденіи ближайшихъ ихъ родственницъ. Государыня Императрица двукратно удостоила принять ихъ съ материнскою ласкою и съ тою неподражаемою пріятливостію, которая свойственна только Русской Царицѣ. Счастливыя поселенки тронуты до глубины души нѣжнымъ вниманіемъ Ея Величества и Ихъ Высочествъ Великихъ Князей. Онѣ получили отъ Монаршихъ щедротъ драгоценныя подарки и денежное пособіе и нынѣ отправляются къ семействамъ своимъ раздѣлить съ ними свое счастіе. (Снб. В.)

Окружное предложеніе Г. Министра Народнаго Просвѣщенія Г. Попечителямъ Учебныхъ Округовъ, отъ 3 Ноября 1837.

Продолженія Свода Законовъ Том. 3, Устава о службѣ Гражданской въ ст. 243, постановлено: Студентамъ Главнаго Педагогическаго Института и казеннымъ воспитанникамъ Университетовъ, при опредѣленіи въ Учители, также Своёкоштнымъ Студентамъ Университетовъ и другимъ лицамъ, когда пожелаютъ занять учительскія мѣста и будутъ признаны къ тому способными, получать при опредѣленіи въ таковыя должности не въ зачетъ третное жалованье изъ Государственнаго Казначейства. Но какъ часто лица, поступившія въ учительскія должности и получившія единовременное отъ Казны пособіе, послужа короткое время, выходятъ въ отставку или поступаютъ на службу по другому Ведомству, то для отклоненія сего я нахожу нужнымъ постановить за правило, чтобы Учители, получившіе при опредѣленіи своемъ не въ зачетъ третное жалованье, обязаны были прослужить по учебной части Ведомства Министерства Народнаго Просвѣщенія не менѣе двухъ лѣтъ; если же пожелаютъ оставить училищную службу до истеченія этого срока, то чтобы вносили обратно выданное имъ денежное пособіе, а безъ того не были увольняемы.

Покорнѣйше прошу васъ, Милостивый Государь, сдѣлать по вѣренному вамъ Учебному Округу надлежащее по сему предмету распоряженіе, съ тѣмъ, чтобы вновь опредѣляемые Учители впредь обязываемы были подписками въ соблюденіи означеннаго правила.

Само собою разумѣется, что этимъ не измѣняются постановленія, обязывающія Казеннокоштныхъ Студентовъ и Воспитанниковъ къ выслугѣ по учебной части болѣе продолжительнаго срока, равно и прочія Высочайше утвержденныя правила, касательно опредѣляющихся на службу въ отдаленныя страны съ полученіемъ денежнаго пособія. (Ж.М.Н.П.)

Букарестъ 3-го Февраля.

Въ дополненіе къ свѣдѣніямъ полученнымъ въ Букарестѣ изъ внутреннихъ мѣстъ Княжества Валахскаго, о замѣчательнѣйшихъ послѣдствіяхъ землетрясенія 11-го числа Января, — въ газетѣ Валахской сообщено и донесеніе Димбовицкаго Исправничества, находящагося при подошвѣ горъ Карпатскихъ, изъ котораго видно, что въ селеніи Петроя сдѣлалась въ землѣ щель длиною около тридцати сажень, а въ ширину въ сажень и оттуда выброшена кипящая вода, разлившаяся по полю и наполнившая одинъ домъ вышиною на четверть аршина. По окончаніи землетрясенія, вода вошла опять въ землю, оставя послѣ себя только одну щель — и какой-то иль съ гарью и пепеломъ, не похожимъ на обыкновенный. (Снб. В.)

— Любownicy sztuk pięknych mieli zręczność widzieć w tych dniach w pracowni Newta piękny obraz, wyobrażający dwie ruskie włościanki w pięknym odzieniu narodowego ubioru, jaki się szczególnie używa w w Gubernii Riazańskie. Jedna z nich w pełnym kwiecie młodości, z troskliwem staraniem ubiera młodszą, w której z przyjemnego spojżenia i wesołego uśmiechu poznać wraz można jedną z ruskich dziewię, opiewanych przez Dzierżawina. Zręczna ręka artysty okrążyła tę przyjemną grupę, przezroczytym powietrzem, żywymi, pięknymi roślinami. Zbytek różnaitości kolorów nie przeszkadza jednności i zupełności, stanowiących całość, ale wszystko razem łączy się w jeden przyjemny efekt harmonii.

Obraz Newta malowany jest z natury. Dwie wieśniaczki, na obrazie przedstawione, były w pracowni artysty i z przyjemnością widziały podobieństwo portretów; ale jeszcze z większym i można powiedzieć rozrzewniającem uczuciem uniesienia rozpowiadały o szczęśliwym z niemi zdarzeniu w stolicy. CESARZOWA JEJ MOŚĆ, z wysokiej swej miłości ku wszystkiemu, co jest Ruskim, raczyła szczególną zwrócić uwagę na odznaczający się charakter ubioru kobiet w Gubernii Riazańskie. — Po oświadczoneмъ życzeniu NAJJAŚNIEJSZEJ PANI i za Najwyższemъ zezwoleniemъ CESARZA JEJ MOŚCI, dwie te wieśniaczki przywiezione tu były w towarzystwie najbliższych ich familiantek. CESARZOWA JEJ MOŚĆ dwukrotnie uszczęśliwiła je przyjęciem z macierzyńskimъ przymleniem i z tą nienasładowaną uprzejmością, która właściwą jest tylko Ruskiej Monarchini. Uszczęśliwione wieśniaczki do głębi serca poruszone są łaskawymi względami CESARZOWEJ JEJ MOŚCI i Ich Wysockości WIELKICH XIEŻNICZEK. Otrzymały one z MONARSZEJ szczodrobliwosci kosztowne podarki i wsparcie pieniężne, i wyjeżdżają teraz do swych rodzin, dla podzielenia z niemi swojego szczęścia. (G. S. P.)

OKOLNE ZALECENIE P. MINISTRA NARODOWEGO OŚWIECENIA DO PP. KURATORÓW SZKOLNYCH OKRĘGÓW, POD DNIEM 5-M LISTOPADA 1837 ROKU.

W Dalszym Ciągu Połączenia Praw T. 3, Ustawy o służbie Cywilnej w art. 243, postanowiono: Studentowi Głównego Instytutu Pedagogicznego i Skarbowi Uczniowie Uniwersytetów, przy назначeniu na Nauczycieli, tudzież Studenti Uniwersytetów własnokoszni i inne osoby, jeżeli zechcą zająć nauczycielskie posady i będą do tego uznane zdawnymi, mają otrzymywać przy назначeniu na takowe obowiązki bez policzenia, płacę teryciałową z Podskarbstwa Państwa. Ale, że często osoby, objawszy obowiązki nauczycielskie i otrzymawszy jednoczasowe ze skarbu wsparcie, postużywszy czas krótki, wychodzą w odstawkę albo wchodzą na służbę do innego Zawiaadowstwa, przeto dla zapobieżenia temu, znajduję potrzebnemъ postanowić za prawidło, ażeby Uczniowie, którzy otrzymali bez policzenia przy swoimъ назначeniu płacę teryciałową, obowiązani byli wystużyć w Szkolnej części wiedzy Ministerium Narodowego Oświecenia nie mniej nad dwa lata; jeżeli zaś zechcą opuścić służbę szkolną przed upływemъ tego zakresu, tedy ażeby powracali wydane imъ wsparcie pieniężne, a bez tego niebyli uwalniani.

Upraszam was, Mościwy Panie, uczynić w powierzonemъ mu Okręgu szkolnym, należyte w tej rzeczy rozporządzenie, z zastrzeżeniem, ażeby nowo przeznaczeni Nauczyciele odtąd obowiązani byli na piśmie zachować pomienione prawidło.

Samo z siebie wypada, że przez to nieodmieniają się postanowienia, obowiązujące studentów i wychowalców skarbowych, wystużyć w części szkolnej dłuższego zakresu, również i inne Najwyżej utwierdzone prawidła, względnie wchodzących do służby w oddalonych krajach z otrzymaniemъ wsparcia pieniężnego. (D.M.N.O.)

Bukarest, 3 Lutego.

W dodatku do wiadomości otrzymanych w Bukarescie z wewnętrznychъ мѣстъ Xieztwa Wołoskiego, o nader ciekawychъ skutkachъ trzęsienia ziemi 11-go Stycznia, — W gazecie Wołoskiej czytamy doniesienie Sprawniactwa Dimbowickiego, znajdujacego się u podnoża górъ Karpackich, z którego się okazuje, że we wsi Pietroja zrobiła się w ziemi szczelina długości około trzydziestu sążni, a szerokości na jeden sążeń, z kąd wystąpiła wrząca woda, która się rozlała po polu i zalała dom jeden na ćwierć arszyna. Po skończonymъ trzęsieniu ziemi, woda powróciła do ziemi, zostawiwszy po sobie tylko szparę i niejaki szlam ze spalenizną i piaskiem, do zwyczajnego niepodobnymъ. (G.S.P.)

Извлечение изъ отчета по управленію Царствомъ Польскимъ съ 1829 до 1835 годъ.

Намѣстникъ Царства Польскаго представилъ на Высочайшее Его Императорскаго Величества воззрѣніе, общій отчетъ по вѣмъ частямъ управленія Царства съ 1829 по 1835 годъ. Какъ въ отчетъ семь заключаются много свѣдѣній полезныхъ для общаго извѣстія, то Государю Императору благоудобно было повелѣть, напечатать краткое изъ онаго извлечение.

Весь отчетъ, сообразно съ раздѣленіемъ самаго управленія Царства, состоитъ изъ четырехъ главныхъ частей. Въ нихъ излагаются свѣдѣнія относящіяся:

- 1) До Правительственной Коммиссіи Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ и Народнаго Просвѣщенія.
- 2) До Правительственной Коммиссіи Юстиціи.
- 3) До Правительственной Коммиссіи Финансовъ и Казначейства.
- 4) До Высшей Счетной Палаты.

I. Свѣдѣнія по части Правительственной Коммиссіи Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ и Народнаго Просвѣщенія.

Пособіе отъ Правительства, оказанное сельскимъ обывателямъ.

Вслѣдъ за прекращеніемъ бывшаго въ Царствѣ мятежа, Правительство, озабочиваясь о восстановленіи законнаго порядка, вмѣстѣ съ тѣмъ приняло всѣ мѣры для удовлетворенія самыхъ необходимыхъ потребностей края.

Независимо отъ особыхъ суммъ, изъ Государственнаго Казначейства отпущенныхъ и денежныхъ вспоможеній, раздача коихъ предоставлена была особо-учрежденной Коммиссіи, съ Высочайшаго разрѣшенія опредѣлено было 5-ть милліоновъ злотыхъ для поддержанія положенія сельскихъ обывателей въ губерніяхъ, наиболѣе претерпѣвшихъ разореніе. Въ предупрежденіе совершеннаго упадка земледѣльской промышленности, необходимо было немедленно оказать пособіе селеніямъ. Скотскіе падежи распространились въ то время по всему краю; цѣны на жизненные припасы возвысились неимоверно, и поселяне во многихъ мѣстахъ не только не могли приступать къ засѣву полей, но и не въ состояніи были прокармливать свои семейства. Тогда казенные и гминные хлѣбные запасы открыты были для поселянъ, а гдѣ мѣра сія оказалась недостаточною, тамъ выданы были запасы изъ военныхъ магазиновъ. Знатное количество лошадей армейскихъ, которыя оказались возможнымъ удалить изъ военнаго вѣдомства, розданы были крестьянамъ. Изъ казенныхъ лѣсовъ отпускаясь для отстройки или исправленія разоренныхъ домовъ лѣсъ и самыми земледѣльческими орудіями и машинами поселяне снабжались отъ казны. — Сверхъ того, для облегченія жителямъ Царства приобрѣтенія земледѣльческаго скота, Правительство озаботилось выпискою изъ Имперіи рогатаго скота и лошадей, которыя раздавались помѣщикамъ, съ разсрочкою слѣдующихъ за нихъ денегъ на нѣсколько лѣтъ. Таковымъ мѣрамъ приписать должно немедленное прекращеніе оказавшагося послѣ мятежа недостатка хлѣба.

Земледѣльская промышленность.

Хотя послѣ урожая 1832 года, цѣны на рожь опять возвысились довольно значительно, но это кратковременное возвышеніе было слѣдствіемъ истощенія прежнихъ запасовъ и въ особенности неурожая предшествовавшего года. Съ тѣхъ поръ, въ особенности же съ 1834 года, цѣны сіи пришли снова въ прежнее ихъ положеніе. Вообще земледѣльская промышленность, судя по собраннымъ статистическимъ свѣдѣніямъ, не только противъ прежняго не уменьшилась, но еще съ быстротою распространилась по всему краю. Пособія и нынѣ еще Правительствомъ оказываемыя обывателямъ Царства, постепенно изгладили почти всѣ слѣды произведеннаго въ селеніяхъ разоренія. Породы рогатаго скота улучшаются ежедневно, овцеводство распространяется съ особеннымъ успѣхомъ, число сельскихъ обывателей, умножившись противъ 1828 года, простирается нынѣ до 3 милл. 300 т.; число иностранныхъ поселенцевъ и оброчныхъ крестьянъ, доходившее въ 1835 г. до 60,253 т. составляетъ нынѣ уже 66 т., наконецъ самый бытъ крестьянъ, не взирая на бывшіе неурожаи, видимо улучшился.

Состояніе городовъ.

Умноженіе городскихъ доходовъ служить явнымъ признакомъ улучшающагося положенія ремесленнаго класса народа. Изъ доходовъ сихъ производились значительныя постройки. — Годовые остатки отъ городскихъ суммъ съ 1830 года вносятся для приращенія въ Польскій Банкъ и нынѣ простираются до 1 милл. 185 т. злотыхъ.

Состояніе города Варшавы.

Доходы города Варшавы, доходившіе въ 1829

WYCIĄG ZE ZDANIA SPRAWY Z DZIAŁAŃ ADMINISTRACYI KRÓLESTWA POLSKIEGO W LATACH OD 1829 DO 1835.

Namiesnik Królestwa Polskiego złożył Jego Cesarskiej Mości ogólne zdanie sprawy z działań wszystkich wydziałów administracyi Królestwa, od roku 1829 po rok 1835. Gdy zaś rzeczzone zdanie sprawy obejmuje w sobie wiele wiadomości, znajomość których dla dobra ogółu korzystną być może, przeto Najjaśniejszy PAN rozkazał raczyć, aby krótki wyciąg z takowego, drukiem ogłoszony został.

Całe sprawozdanie, stosownie do podziału Administracyi Królestwa, dzieli się na cztery główne oddziały, obejmujące wiadomości dotyczące:

1. Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych, Duchownych i Oświecenia Publicznego.
 2. Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości.
 3. Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu, i
 4. Najwyższej Izby Obrechnkowej.
- 1. Wydział Spraw Wewnętrznych Duchownych i Oświecenia Publicznego.*

Wsparcie przez Rząd właścicielom ziemskim udzielane.

Zaraz po przytłumieniu w Królestwie rokoszu, obok ustalenia rozprężonej służby, Rząd zajął się przedewszystkiem obmyśleniem zaradczych środków w najgwałtowniejszych kraju potrzebach.

Oprócz funduszów, oddzielnie przez skarbn wypłacanych, oraz zasiłków pieniężnych, których rozkładem trudniły się osobne Komitety, przeznaczoną została w skutek Najwyższego rozkazu kwota 5 milionów złotych polskich, na pierwsze wsparcie obywateli w guberniach, które najwięcej klęsk i spustoszeń doznały. Najrychlejszego zasiłku wzywało upadkiem zagrożone rolnictwo. Szerzył się bowiem po całym kraju pomor wiejskiego dobytku: cena produktów żywności, dochodziła nieznaej wysokości i w wielu okolicach włościanie pozabawieni byli wszelkiego zapasu, nie tylko na przyszły zasiew wiosenny, ale i na wyżywienie rodzin swoich. W takiem położeniu otworzono dla użytku rolników składy zboża rządowe i gminne, a gdzie tych zabrakło, przychodziły w pomoc magazyny wojenne; władza wojskowa zasilala lud wiejski i ziarnem, i znaczną ilością koni, od potrzeb armii zbywających; dostarczono z lasów rządowych drzewa na podźwignienie upadłych budowli, a nadto Rząd opatrzył rolników w potrzebne maszyny i narzędzia. Oprócz tego, ułatwiając mieszkańcom Królestwa nabycie bydła rogatego i koni, Rząd zajął się zakupieniem takowych w Cesarstwie, i rozdawał je między włościan i właścicieli ziemskich na częściową, na kilka lat rozłożoną wypłatę. Przy tych pomocach po rokoszu, zapobieżono grożącemu niedostatkowi zboża.

Stan rolnictwa.

Libo po urodzajach r. 1832, ceny żyta znów się znacznie podniosły, przecieź to chwilowe podwyższenie było jedynie skutkiem wyczerpania dawnych zapasów, a następnie powszechnego w ostatnim roku nieurodaju. Odtąd, a mianowicie w roku 1834, ceny zboża zaczęły powracać do dawnego stanu. W ogólności, sądząc z wiadomości statystycznych, jakie zebraniem zostały, przemysł rolniczy nie tylko, że w porównaniu z jego stanem dawniejszym, nie upadł, ale nawet szybko po całym kraju się rozszerzył. Przy ciągłych wsparciach, jakich Rząd jeszcze udziela mieszkańcom, mało się już widzieć daje zniszczonych włości. Stan inwentarzy rolniczych coraz pomyślniejszego bytu doznaje; chów owiec szczególnież widoczny okazuje postępek; ludność wiejska, dochodząca 3,300,000 głów, większa dziś jest, niż była w r. 1828; liczba obcych kolonistów i czynszowników, która w r. 1835 wynosiła 60,253, wzrosła do 66,000; naostatek, pomimo następnego nieurodaju, stan rolniczy widocznie się polepszył.

Stan miast.

Powiększenie dochodów miejskich, służy za oczewisty dowód polepszającego się stanu klasy professjonistów i procederzystów; z dochodów tych poniesiono znaczne wydatki na budowlę; remanenta zaś funduszów miejskich od 1830 r. zaczęły być wnoszone na lokacyę do Banku, i stanowią teraz ogólną sumę 1,185,000 złotych.

Stan miasta Warszawy.

Dochody miasta Warszawy, wynoszące w r. 1829

году до 3 мил. 184 т., а во время мятежа составлявшие только 1 мил. 144 т., въ 1834 году простирались уже до 4 мил. 94 т. злот. При всемъ томъ, положеніе городскихъ доходовъ Варшавы нельзя назвать удовлетворительнымъ, ибо городъ, по случаю претерпѣннаго отъ мятежа разоренія, принужденъ былъ войти въ займы. (Продолженіе впереди.)

ИНОСТРАННЫЯ ИЗВѢСТІЯ.

П р у с с і я.

Берлинъ, 4-го Марта.

Сюда ожидаютъ Ганноверскаго Короля, котораго сопровождать будетъ Генераль *Линзингенъ*; ожидаютъ также Герцога *Лукскаго* изъ Дрездена и Белгійскаго Посланника Г-на *Леона* *). Сему послѣднему кажется препоручено заключить договоры на счетъ торговыхъ отношеній между Пруссіею и Белгіею.

— Здѣшній главный судъ, приговорилъ къ смерти болѣе 8 чел. Прусскихъ подданныхъ, обвиненныхъ въ государств. преступленіи. Между ними находятся два Берлинскихъ уроженца. Надѣются, что Король по своему добросердечію облегчитъ строгость судебного приговора.

— Отрадь артиллеристовъ предназначенныхъ наставниками въ Турцію, состоятъ будутъ изъ одного Офицера Г-на *Кужковскаго* Поручика конной артиллеріи, а также изъ четырехъ унтеръ-офицеровъ, между которыми два изъ Королевской гвардіи. (G. C.)

Ф р а н ц і я.

Парижъ, 3-го Марта.

Вчера занимался Король съ Морскимъ Министромъ и вечеромъ принималъ Прусскаго Посланника, Турецкаго Посла, Маркиза *Семонвиля* и Г-на *Ларошефуко*.

— Въ департаментѣ Иностранныхъ дѣлъ, говорятъ, навѣрное извѣстно, что Виконтъ *Румigny* назначенъ Посланникомъ въ Неаполь и Баронъ *Биллингъ*, прежній Секретарь посольства, Посланникомъ къ одному Нѣмецкому двору. Баронъ *Барантъ*, какъ слышно, рѣшительно назначенъ преемникомъ Генерала *Себастьяни* въ Лондонъ.

— Академія Надписей во вчерашнемъ засѣданіи опредѣлила выбить медаль въ память покойнаго *Сильвестра де Саси*.

— Съ нетерпѣливостію ожидаютъ появленія записокъ Г-жи *Дюдеванъ* (Жоржа Санда), которыхъ написаны совершенно въ духѣ записокъ *Руссо* и съ такою же свободою.

— *Видокъ* взятъ на поруки. Полагаютъ, что слѣдствіе по его процессу, еще продлится нѣсколько мѣсяцевъ. — Вчера арестованъ медицинскій студентъ по имени *Форестье*, по подозрѣнію въ участіи въ заговорѣ противу Правительства. Онъ также кажется замѣшанъ по дѣлу *Гюбера*.

— Вчерашній номеръ журнала *la Mode* на почтѣ и въ редакціи задержанъ.

— Въ окрестности Марселя 20-го Февраля многія миндальныя деревья уже покрыты были цвѣтомъ.

— *Messenger* увѣдомляя о прибытіи Посланника Герцога *Бордоскаго* въ главную квартиру *Донъ-Карлоса*, присовокупляетъ, что по сказанію однихъ, это можетъ быть Генер. *Клуэ*, а по другимъ Маршалъ *Бурмонъ*, которому вѣрена будетъ команда значительнаго корпуса, чтобы попытаться подойти къ столицѣ.

— Въ письмѣ изъ Алжира отъ 23 ч. пр. м. увѣдомляютъ: „Бенъ-Арахъ, первый Министръ *Абдель-Кадера*, прибылъ въ Алжиръ. Онъ отправленъ съ порученіемъ Эмира къ Генералъ-Губернатору, и имѣлъ уже нѣсколько совѣщаній съ Маршаломъ *Валле*. По исполненіи своей миссіи Бенъ-Арахъ отплыветъ во Францію и будетъ свидѣтелемъ въ процессѣ Генерала *Броссара*. Равно мы узнали, что Бенъ-Аисса, считаемый первымъ Министромъ *Ахметъ-Бей*, прибылъ въ Бону.“

— Пишутъ изъ Тулона отъ 1-го ч.: „Вчера получены здѣсь весьма нужныя депеши къ Контръ-Адмиралу *Галлуа*, командующему морскими силами въ Левантъ. Бригъ *la Surprise* тотчасъ отплылъ въ море; онъ поперемѣнно зайдетъ въ Мило, Аеины и Смирну. Кажется, что Кабинеты Англійскій и Французскій, сдѣлали Королю *Оттону* представленія, и все заставляютъ надѣяться, что въ Греціи учрежденъ будетъ новый порядокъ дѣлъ.“

— Письма изъ главной квартиры *Донъ-Карлоса* увѣдомляютъ, что вскорѣ во внутрь Испаніи отправится новая экспедиція. (A.P.S.Z.)

*) По новѣйшимъ извѣстіямъ онъ уже прибылъ.

ВІАДОМОСТІ ЗАГРАНИЧНЕ.

P R U S S I A.

Берлинъ, 4-го Марта.

Сподзiewają się tu przybycia Króla Hannowerskiego, któremu ma towarzyszyć Jenerał *Linsingen*; jest także spodziewany Xiążę Łukieński z Drezna i Poseł Belgicki Pan *Lehon* *). Ten ostatni ma podobno zlecenie zawrzeć układy, regulujące stosunki handlowe między Prussami a Belgią.

— Tutejszy Sąd Główny, osądził na śmierć przeszło ósmiu poddanych Pruskich, o zbrodnię stanu obwinionych. Między tymi jest dwóch Berlińczyków. Nie wątpią, że Król, idąc za zwykłym popędem serca swego, zwolni surowość kary Sądowej.

— Oddział artylleryzystów, przeznaczonych do Turcyi na instruktorów, składać się będzie z jednego Oficera, którym jest Pan *Kuczkowski*, Porucznik Artylleryi konnej, tudzież ze czterech podoficerów, między którymi dwóch z gwardyi Królewskiej. (G.C.)

F R A N C J A.

Paryż, dnia 3 Marca.

Wczora pracował Król z Ministrem Marynarki a wieczoremъ przyjmował Posła Pruskiego, Posła Turckiego, Margrabiego *Semonville* i P. *Larochefoucauld*.

— W wydziale Spraw Zewnętrznych z pewnością miano wiedzieć, że Vice-Hrabia *Rumigny*, mianowany został Posłem w Neapolu, a Baron *Billing*, dawniej pierwszy Sekretarz poselstwa, Posłem przy jednym z Niemieckich dworów. Baron *Barante*, został ostatecznie mianowany następcą Jenerała *Sebastiani* w Londynie.

— Akademia napisów na wczorajszymъ swémъ posiedzeniu postanowiła wybić medal na pamiątkę zmarłego P. *Silvestre de Sacy*.

— Z wielkiemъ natężeniemъ oczekują ukazania się pamiętników Pani *Dudevant* (Jerzego Sand), które mają być zupełnie w takimъ duchu i z taką wolnością napisane, jak pamiętniki *Rousseau*.

— *Vidocq* na porękę uwolniony został; rozumieją, że śledztwo w jego procesie potrwa jeszcze kilka miesięcy. — Wczora aresztowany został student medycyny, nazwiskiemъ *Forestier*, jako podejrzany o uczestnictwo w spisku przeciwko Rządowi. Również zdaje się on być zamieszany w sprawę *Huberta*.

— Wczorajszy numer dziennika *la Mode* na pocztę i w redakcyi tego pisma zatrzymany został.

— W okolicach Marsylii 20 Lutego, wiele drzew migdałowych okrytych już było kwiatemъ.

— *Messenger*, donosząc o przybyciu posłannika Xięcia *Bordeaux* do głównej kwatery *Don Carlosa*, dodaje, że posług jednych jest to Jenerał *Clouet*, a posług innych Marszałekъ *Bourmont*, któremu ma być powierzone dowództwo znaczного korpusu, ażeby z nim przesięwzić pochod na stolicę.

— W liście z Algieru pod d. 23 z. m. czytamy: „Ben-Arach, pierwszy Minister *Abdel-Kadera*, przybył do Algieru. Wystany on został z poleceniemъ Emira do Gubernatora Jenerałego, i miał już kilka narad z Marszałkiemъ *Valée*. Po dopełnieniu swej misseyi Ben-Arach odpłynie do Francyi, ażeby być świadkiemъ w procesie Jenerała *Brossard*. Dowiadujemy się również, że Ben-Aissa, uważany za pierwszego Ministra *Achmed-Bey* przybył do Bony.“

— Donoszą z Tulonu pod d. 1: „Wczora przybyły tu bardzo pilne depeze do Kontr-Admirała *Gallois*, dowodzącego morską potęgą w Lewancie. Brygъ *la Surprise*, natychmiast wyszedł pod żagle; zajdzie on kolejno do Milo, Aten i Smirny. Zdaje się, że gabinety Angielski i Francuzki, uczyniły Królowi *Ottonowi* przełożenia, i że wszystko każe się spodziewać, że w Grecyi wkrótce nastąpi nowy porządekъ rzeczy.“

— Listy z głównej kwatery *Don Carlosa* donoszą, że wkrótce nowa wyprawa uda się do wnętrza Hiszpanii. (A.P.S.Z.)

*) Podługъ nówszychъ wiadomości P. *Lehon* już tamъ przybył.

А н г л и я.

Лондонъ, 3-го Марта.

Герцогу Кембриджскію 30-го ч. с. м. намѣренъ дать большое пирушество кабинетнымъ Министрамъ и всему дипломатическому корпусу.

— Носится слухъ, что здѣсь производится дипломатическія интриги, чтобы Торіевъ опять поставить у кормила, такъ какъ настоящее время, когда партіи въ Нижней Палатѣ держатъ почти равновѣсіе, кажется особенно благоприятствуетъ сему, но *Courrier* почитаетъ это совершенно невѣроятнымъ; этотъ журналъ полагаетъ, что дѣло особенно состоитъ въ томъ, чтобы Лорда Пальмерстона смѣнить Герцогомъ Веллингтономъ или Графомъ Эбердиномъ.

— Работы въ Тунель подъ Темзою значительно подвигаются впередъ. Съ послѣдняго прорыва воды, Тунель выдѣланъ на 14 фут. въ длину, и если съ такимъ успѣхомъ работы будутъ производиться еще и въ нынѣшнее лѣто, то должно ожидать немедленнаго окончанія тунели.

— *Court Journal* замѣчаетъ: „Молодой дворянинъ, который, еслибъ настоящая Англійская Королевская Фамилія погасла, имѣлъ бы первое право на престолъ, есть четырнадцатилѣтній Лордъ Темплъ. Бабка его, покойная Герцогиня Букингамъ-Чандосская, происходитъ отъ старшей дочери Фердинанда, пятаго Графа Дерби, коего мать Маргарита, была единственною дочерью Графини Кумберландской, Елеоноры.“

— Глубокой снѣгъ все еще препятствуетъ сообщеніямъ въ многихъ частяхъ Англіи и Шотландіи. Особенно это встрѣчается въ сѣверныхъ и западныхъ Графствахъ Англіи. Въ западныхъ частяхъ дороги такъ размокли, что почтовые экипажи вѣзываются по самой осѣ.

— Сегодня получены новѣйшія извѣстія изъ Канады, которыя изъ Торенто доходятъ до 2 а изъ Монреаля до 3 Февраля. Въ Верхней Канадѣ господствовало совершенное спокойствіе. Границы такъ безопасны, что Генералъ Скоттъ освободилъ миліцію отъ дальнѣйшей службы, полагая три компаніи регулярнаго войска достаточными для удержанія нейтралитета. Около 200 бѣжавшихъ инсургентовъ изъ *Navy-Island*, прибыли 1-го Февраля въ Клевландъ и не знали куда обратиться, другіе отъ истощенія лежать на дорогахъ въ жалкомъ состояніи. Извѣстія изъ Монреаля не такъ удовлетворительны. По тамошнему ультра-торіискому журналу *Herald* отъ 3 Февраля, въ Акадіискомъ Графствѣ ожидали отъ Канадійцевъ новыхъ безпорядковъ. Около двухъ сотъ Французскихъ Канадійцевъ въ направленіи Наньервиля и Одельтона перешли границы, чтобы присоединиться къ Генералу Коте. Значительныя силы отправлены изъ Монреаля въ Наньервиль, чтобы воспрепятствовать движеніямъ мятежниковъ. Въ Лондонскомъ округѣ все было спокойно. (A.P.S.Z.)

ШВЕДІЯ И НОРВЕГІЯ.

Стокгольмъ, 24-го Февраля.

По извѣстіямъ изъ Вексёо городъ сей сдѣлался добычею большого пожара. Болѣе двухъ третей частей онаго а даже знатнѣйшія зданія совершенно сгорѣли. Правительство издало распоряженія для доставленія погорѣвшимъ помощи.

— Изъ Смаландіи уведомляютъ, что по причинѣ суровой зимы, подвозъ хлѣба изъ-за границы съ нѣкотораго времени совершенно остановленъ. Тоннъ ржи стоитъ уже 20, картофеля 8, овса 12, ячменя 15 рейхсталъ; на мельницахъ мелютъ уже (на хлѣбъ) солому и кости, и благодарятъ Богу что и это имѣть могутъ!; особенно, что въ Швеціи въ три послѣдніе года былъ только мѣстами, а въ нынѣшнемъ общій неурожай.

— Преній Посланникъ въ Лондонѣ Баронъ Штиернелъ прибылъ изъ своего помѣстья въ городъ и по сему говорятъ, что ему будетъ ввѣрено Министерство иностранныхъ дѣлъ. (A.P.S.Z.)

И т а л і я.

Римъ, 17-го Февраля.

Папа, третьяго дня имѣлъ открытую Консисторію, и Кардиналы въ первый разъ явились въ это высокое собраніе и получили Кардинальскія шляпы. Потомъ была тайная Консисторія; по установленному обычаю Папа затворилъ уста введеннымъ эминентамъ и прежде нежели собранные Кардиналы были отпущены, Папа открылъ имъ уста и этою церемоніею новые Кардиналы получили мѣсто и голосъ въ священной коллегіи. Его Святѣйшество потомъ благоволилъ имъ даровать едущій титулъ: Кардиналь *Mai* Св. Анастасіи, Кардиналь *Orioli* Св. Маріи sopra Минерва, Кардиналь

A N G L I A.

Лондонъ, дня 3-го Марца.

Хіаже Cambridge d. 30 ter. m. ma dadz wielką ucztę dla Ministrów gabinetowych i całego korpusu dyplomatycznego.

— Pogłoskę, że się odbywają intrygi dyplomatyczne, ażeby Torysów znowu postawić u steru, gdyż obecny czas, kiedy stronnictwa w Izbie Niższej trzymają równowagę, właśnie zdaje się temu najwięcej sprzyjać, *Courrier* uważa nie zupełnie za bezzasadną; dziennik ten rozumie, że najwięcej o to chodzi, ażeby na miejsce Lorda Palmerstona wprowadzić Xięcia Wellingtona albo Hrabiego Aberdeen.

— Roboty około Tunelu pod Tamizą, szybko postępują. Od ostatniego wypadnięcia wody do Tunelu, przedłużono go już na 14 stop, i jeśli roboty w takim stosunku potrwają jeszcze przez tegoroczne lato, tedy w krótkim czasie oczekiwać możemy całkowitego ukończenia tunelu.

— *Court-Journal* postrzega: „Młody szlachcic, który, jeśliby terazniejsza Angielska Królewska rodzina wygasła, miałby pierwsze prawo do tronu, jest młodzieniec mający teraz czternaście lat, Lord Temple. Babka jego, zmarła Xiężna Buckingham-Chandos, pochodzi ze starszej córki Ferdinanda, piątego Hrabiego Derby, którego matka Małgorzata, była jedyną córką Hrabiny Cumberland, Eleonory.“

— Głębokie śniegi ciągle jeszcze tamują komunikacyą w wielu częściach Anglii i Szkocyi. Osobliwie czuć się to daje w północnych i zachodnich Hrabstwach Anglii. W zachodnich częściach drogi tak są rozmozione, że powozy pocztowe grzęzną po osie.

— Z Kanady otrzymano dzisiaj nowsze wiadomości, dochodzące z Toronto do d. 2, a z Montreal do 3 Lutego. W wyższej Kanadzie największa panowała spokojność, a granice były tak bezpieczne, że Jenerał Scott, uwolnił milicyą od dalszej służby, uważając trzy kompanie wojsk regularnych dostatecznymi do utrzymania neutralności. Około 200 zbiegłych buntowników z Navy-Island, przybyło d. 1 Lutego do Cleveland, nie wiedząc dokąd się udać; inni ze znużenia leżeli na drogach w najmutniejszym stanie. Wiadomości z Montrealu niezupełnie są zaspakajającemi. Podług tamiecznego ultra-torysowskiego dziennika *Herald* pod d. 3 Lutego, w Hrabstwie Acadia spodziewano się nowych rozruchów. Około dwóchset Kanadyjczyków Francuzkich przeszło granice w kierunku Napierville i Odelltown, dla przyłączenia się do Jenerała Cote, dla tego więc, znaczne siły wysłane zostały z Montrealu do Napierville, dla przeszkodzenia poruszeniom buntowników. W okręgu Londyńskim wszystko było spokojnie. (A.P.S.Z.)

SZWECYA I NORWEGIA.

Sztokholm, 24-go Lutego.

Podług wiadomości z Wexiö, miasto to stało się zdobyczą wielkiego pożaru. Więcej dwóch trzecich części jego, a nawet najznakomitsze budowle, całkiem spłonęły. Rząd wydał już rozporządzenia, dla okazania pogorzelecom pomocy.

— Ze Smalandyi donoszą, że z przyczyny ostrej zimy, dowóz zboża zza granicy całkiem został zatamowany. Beczka żyta kosztuje już 20, kartofli 8, owsa 12, jęczmienia 15 talar., we młynach mielią już słomę i kości (na chleb), i że jeszcze to mieć mogą, dziękują Bogu! od trzech lat bowiem ostatnich w Szwecyi był tylko miejscami nieurodzaj, a w tym roku powszechny.

— Dawniejszy Poseł w Londynie, Baron Stierneld, ze swoich posiadłości przybył do miasta, co poczytują w związku z pogłoską, że powierzono mu będzie Ministerium Spraw Zewnętrznych. (A.P.S.Z.)

W ł o s n y.

Rzym, 17 Lutego.

Zawczora Papież znajdował się na publicznym Konsystorzu, na którym nowi Kardynałowie po raz pierwszy w tém wysokim zgromadzeniu ukazali się i otrzymali kapelusze Kardynalskie. Wraz potem odbył się tajny konsystorz, i podług zwyczajnego trybu, Papież zamknął wprowadzonym eminencom usta i nim wszyscy Kardynałowie rozpuszczeni byli, otworzył im je znowu; przez tę ceremonią nowi Kardynałowie, otrzymali miejsce i głos w Świętym Kollegium. Jego Świątobliwość raczył dalej przydać następujące tytuły: Kardynał *Mai* od Św. Anastazji, Kardynał *Orioli* od Św. Maryi sopra Minerva, Kardynał *Mezzofonti* od Św.

Меццобанти Св. Онуфріа, Кардиналь *Фальконіери-Меллини* Св. Марцелла, Кардиналь *Тіакки* Св. Анжело въ Песхеріи и Кардиналь *Уголини* Св. Джіорджіо въ Белабро. Папа каждому вручилъ кардинальское кольцо. Они удостоены также чрезъ Статсъ Секретаря Кардинала многихъ должностей въ различныхъ собраніяхъ. (A.P.S.Z.)

ИСПАНІЯ.

Мадридъ, 17-го Февраля.

Въ Сенатѣ случилось вчера необыкновенное происшествіе. Было прочтано и передано уполномоченной комиссіи слѣдующее предложеніе: „Къ Сенату. Какъ урожденный Сенаторъ по 20 статьѣ обнародованной 18 Іюня 1837 года Конституціи Государства, прилагаю къ тому документъ, что во мнѣ находятся всѣ условія требуемыя закономъ; какъ скоро будетъ по сему сдѣлано заключеніе, долженъ быть назначенъ день, въ который бы я могъ явиться для принятія присяги. Инфантъ Испаніи *Франциско де Пауло Антонио*.“ Хотя 20 статья Конституціи опредѣляетъ, что сыновья Короля и ближайшаго наследника престола достигнувъ 25-лѣтняго возраста, дѣлаются Сенаторами, но должна ли эта статья имѣть обратную силу на сына Карла IV? — *Eco del Comercio* сегодня опять съ жестокостію нападаетъ на всѣ соглашенія съ Карлистами. „Почитать это возможнымъ, есть безуміе; предлагать такое средство, не предвидя исполненія, есть низость.“ Жур. *Espana* теперь видитъ, что бракъ Королевы *Изабеллы* съ сыномъ *Донъ Карлоса* невозможенъ. Война идетъ собственно не за наследство, но за принципы, и должно отдалить вопросъ о династіи отъ спора за Бискайскія провинціи; послѣдній можно кончить примиреніемъ.

18-го Февраля.

Сегодня ходитъ здѣсь по рукамъ длинная прокламація, которую *Кабрера*, какъ Президентъ Совѣта въ Валенціи, издалъ къ своимъ войскамъ и въ которой онъ указываетъ на несогласія происшедшія между либералами въ Мадридѣ и въ тоже время объявляетъ, что между *Донъ-Карлосомъ* и его противниками никогда не будетъ согласія. Но весьма сомнѣваются въ подлинности этой прокламаціи.

— По письму изъ Мадрита отъ 18 Февраля сообщенному въ *Quotidienne*, 500 Офицеровъ и Унтеръ-офицеровъ оставили Мадридъ отправляясь къ резервной арміи въ Андалузію, на нихъ напали близъ *Деспеняперросъ* герилласы подъ начальствомъ *Корницера* и совершенно разбили ихъ. 150 изъ нихъ, говорятъ, пали на мѣстѣ.

24-го Февраля.

Королева произвела Бригадира *Флинтера* въ Генералъ-Маіоры а Полковниковъ *Вентура*, *Парва* и *Квинтано* въ Бригадиры. Первый съ взятыми въ сраженіи при Ибенесѣ оружіемъ, лошадьми и амуніціею возвратился въ Толедо и съ радостію принять начальствомъ и жителями.

— Здѣшніе журналы содержатъ рапортъ Генерала *Латре* изъ *Виллануэва де Мена* отъ 19 Февраля, въ которомъ уведомляетъ онъ, что въ тотъ день Карлисты въ Менской долині совершенно имъ разбиты, 168 чел. попались въ плѣнъ, между которыми одинъ Командиръ и восемь Офицеровъ. Между убитыми находилось шесть Офицеровъ, одинъ Англійскій хирургъ и членъ Кастильской юнты.

— Здѣшнія темницы наполнены Карлистами; въ одной находится 481 заключенныхъ, между которыми 69 женщинъ.

— Въ *Quotidienne* уведомляетъ изъ Мадрита отъ 24 Февраля: „*Базиліо Гарсія* приблизившись къ городу Мурціи, обратился на сѣверъ сего Королевства и вступилъ въ Посогондо съ 6,000 чел. пѣхоты и 700 чел. конницы. *Таллада* съ 2,500 чел. осадилъ *Вентануэва* и образуетъ аріергардъ. Полагаютъ, что *Гарсія* хочетъ овладѣть городами *Шиншилла* и *Альбасета*. Цѣлая компанія карабинеровъ, образующая Геллинскій гарнизонъ, со всеми Офицерами перешла къ Карлистамъ.

Барселона, 19-го Февраля.

Здѣшній жур. *Guardia Nacional* уведомляетъ, что движенія войскъ Барона *Мера*, произвели между Карлистами большіе безпорядки. Многіе знатные Карлисты, между которыми также будто находится агентъ Герцога *Бордоскаго*, оставили Бергу и искали убѣжища въ окрестностяхъ Бага.

— Французскіе журналы сообщаютъ письмо изъ Мадрита отъ 20 Февраля по коему, корпусъ, разбитый Генераломъ *Флинтеромъ*, весь состоялъ изъ рекрутъ, и они при первомъ выстрѣлѣ бѣжали, а между тѣмъ *Базиліо Гарсія* съ главнымъ корпусомъ спокойно стоялъ въ *Сьерра де Касорла*. (A.P.S.Z.)

ВИДНА. Типографъ А. Марциновскаго. Печатать дозволяется. Марта 11 д. 1838 г. — Цензоръ Стат. Совѣт. Кав. Левъ Боровскій.

Onufrego, Кардиналь *Falconieri Mellini* од Св. Marcellago, Кардиналь *Ciacchi* од Св. Anioła w Pescheria i Kardynał *Ugolini* од Св. Jerzego w Belabro. Potem Papież wręczył im Kardynalskie pierścienie, oprócz tego na wniosek Kardynała Sekretarza Stanu, zostali zaszczytzeni urzędami przy różnych Kongregacyach. (A.P.S.Z.)

ИСПАНІЯ.

Мадридъ, 17 Лутего.

Въ Сенате здарылъ сія вчора затрважający wypadek. Przeczytano bowiem następujące podanie i przesłano je do Komisji pełnomocnych: „Do Senatu. Jako urodzony Senator, na mocy artykułu 20, na dniu 18 Czerwca 1837 ogłoszonej Konstytucji Monarchii, przytaczam akt, którym udowodniam, że posiadam wszystkie wymagane przez prawa warunki; skoro tylko uczynioném będzie postanowienie, oznajmiony ma byđ mi dzień, w którym stawić się powinienem dla wykonania przysięgi. Infant Hiszpanii, *Francisco de Paula Antonio*.“ Art. 20 Konstytucji stanowi wprowadzić, że synowie Króla i najbliższego Następcy tronu, jeśli mają 25 lat wieku, powinni byđ Senatorami, lecz azałiż ten artykuł może mieć moc wsteczną na syna Karola IV-go? — *Eco del Comercio*, znowu dzisiaj najzwzięciej powstaje przeciwko wszelkiej ugodzie z Karolistami. „Rozumieć, że to byđby mogło: jest szalenstwem; przełożyć taki środek, nie mając go za podobny do wykonania: jest największą niegodziwością.“ Dzień. *Espana* donosi dzisiaj, że związek Królowej *Izabelli* z synem *Don-Carlosa*, jest niepodobnym. Wojna właściwie nie jest wojną o następstwo, lecz o principia i pytanie dynastyczne potrzeba odłączyć od sporu prowincyj Biskajskich względem swych *Fueros*; ostatni da się ułatwić przez ugodę.

Dnia 18.

Krąży tu dopiero odezwa, którą *Kabrera*, jako Prezydent Junty Walencyjskiej, miał wydać do żołnierzy swego wojska, i w której zwraca uwagę na niezgodę, która wybuchnęła pomiędzy liberalistami w Madrycie, i razem oświadcza, że między *Don-Carlosiem*, a jego przeciwnikami, nie może byđ zawartą ugoda. Jednak autentyczność tego aktu bardzo jest wątpliwą.

— Podług listu z Madrytu pod dniem 18 Lutego umieszczonego w *Quotidienne*, około 500 Oficerów i podoficerów Gwardyi, którzy opuścili Madryt, udając się do wojska odwodowego w Andaluzyi, napadnięci zostali pod *Despenaperros* przez guerillasow pod wodzą *Cornicero*, i zupełnie pobici. 150 z nich miało poleć na placu.

Dnia 24.

Królowa mianowała Brygadiera *Flinter* Jenerał-Majorem, a Półkowników *Ventura*, *Parva* i *Quintano* Brygadyerami. Pierwszy z bronią, końmi i amunicją, wziętymi w bitwie pod Ibenes, powrócił do Toledo i przez władze oraz mieszkańców tego miasta z wielką radością przyjęty został.

— Dzienniki tutejsze zawierają rapport Jenerała *Latre* z *Villanueva de Mena* pod 19 Lutego, w którym on donosi, iż tego dnia całkiem pobit Karlistów na dolinie *Mena* i 168 ludzi wziął w niewolę, pomiędzy którymi jednego dowódcę i ośmiu Oficerów. Pomiedzy zabitymi było sześciu Oficerów, jeden Angielski chirurg i jeden członek Junty Kastyljskiej.

— Tutejsze więzienia napełnione są Karolistami: w jednym z nich znajduje się 481 jeńców, pomiędzy którymi 69 kobiet.

— *Quotidienne* donosi z Madrytu pod 24 Lutego: „*Bazilio Garcia*, zbliżywszy się ku miastu Murcyi, zwrócił się na północ tego Królestwa, i w 6,000 piechoty i 700 jazdy wtargnął do *Pozohondo*. *Tallada* we 2,500 ludzi oblega *Ventanueva* i tworzy straż tylną. Rozumieją, że *Bazilio Garcia* chce zająć miasto *Chinchilla* i *Albacete*. Cała kompania Karabinierów, tworząca załogę *Hellina*, ze wszystkimi Oficerami przeszła do Karolistów.“

Barcellona, 19 go Lutego.

Tutejszy dziennik *Guardia Nacional* donosi, że poruszenia wojsk Barona *Meer*, sprawiły wielki nieład pomiędzy Karolistami. Wielu znakomitych Karolistów, pomiędzy którymi znajdować się także miał agent *Xięcia Bordeaux*, opuścili Berga i szukali schronienia w okolicach Baга.

— Dzienniki Francuzkie udzielają list z Madrytu pod 20 Lutego, podług którego Korpus Karolistowski pobity przez Jenerała *Flinter*, cały składać się miał z rekrutów, którzy za pierwszym wystrzałem uciekli, a témczasem *Bazilio Garcia* z głównym Korpusem stał spokojny w *Sierra de Cazorla*. (A.P.S.Z.)